

[Aksel Larsen.]

Fiskerikontrollen, det drejede sig om. Jeg har i tidligere Debatter fremsat det Synspunkt, og det vil jeg ogsaa fremhæve nu, at man ikke bør lade de saakaldte sagkyn-dige være afgørende i mangfoldige Spørgsmaal. Vedrørende Fiskeriet er det jo saadan, at dets praktiske Udøvere har mere Begreb om Tingene. Jeg mener naturligvis ikke, at man skal indlade sig paa at yde Hjælp i Anledning af Tab, som kun er paa-staaet. Man maa forlange, at Tabene dokumenteres, men man bør i allerhøjeste Grad lytte til, hvad Fiskerne selv og deres Organisationer siger, og, som sagt, tage i Betragtning, at de Forhold, hvorunder Efteraarsstormene træffer Fiskerne, bevirker, at Skaden og Følgerne bliver saa meget større og værre.

Men i Almindelighed maa jeg, som sagt, takke Ministeren for den venlige Besvarelse, og jeg skal tillade mig at stille følgende Paastand for Overgang til Dagsordenen:

„Folketinget tager Ministerens Redegørelse til Efterretning og udtaler sin Tillid til, at Regeringen snarest søger Foranstaltninger gennemført til Ophjælpning af Fiskeriet og til Støtte af nødstedte Fiskere.

Tinget gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er altsaa fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Folketinget tager Ministerens Redegørelse til Efterretning og udtaler sin Tillid til, at Regeringen snarest søger Foranstaltninger gennemført til Ophjælpning af Fiskeriet og til Støtte af nødstedte Fiskere.

Tinget gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bordning): Jeg vil gerne sige, at jeg er, som jeg nævnte før, villig til at lade foretage en velvillig Undersøgelse og Behandling af de Spørgsmaal, der her er rejst, men jeg maa nære Betænkelse ved den Dagsorden, der er fremsat. Jeg er noget bange for, at man maaske vil lægge mere ind i den Dagsorden, end det er mig muligt at efterkomme.

Bomholt: Den af Landbrugsministeren givne Redegørelse for Overenskomsten mellem Ministeriet og Fiskeriorganisationerne har jo længe været kendt i fiskeriinteresserede Kredse. Nu kender ogsaa D. K. P. den

Oplysningen skrider frem trods alt, selv om det til Tider synes at gaa noget langsomt. Naar det gælder Støtte til Fiskeri, plejer Fiskeriorganisationerne selv at tage Initiativet, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Landstingsmand M. C. Jensen kan finde Vej til Christiansborg og Landbrugsministeren, uden at der bliver blæst i kommunistisk Trompet foran ham. Han hører, tør jeg sige, til hans Ros til hine gamle Ræve, der kender Indgangen til Hulen. At Landstingsmand M. C. Jensen skulde forsøge at sabotere den Ordning, han selv har tiltraadt, kan jeg ikke tro. Vestjysk Fiskeriforening har ikke over for mig fremsat Tanke om Støtte i Anledning af Efteraarsstormens Skader. Det er muligt, at der fremkommer Andragender støttet af Organisationen, men det er mit Indtryk, at Forsikringen kan klare de største Vanskeligheder. Jeg forstaar heller ikke, hvorfor en Forespørgsel af denne Karakter fremsættes uden for den almindelige Finanslovdebat. Spørgsmaalet kunde jo lige saa godt have været fremsat i Tilknnytning til Finanslovdebatten. Det, der foregaar her, er ganske aabenbart et Forsøg paa Valgfiskeri, og jeg synes, at det er noget tidligt, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen er spadseret ud med Medestangen. Det ærede Medlem talte om forskellige Forhold, bl. a. om det forhøjede Tilskud til Fiskernes Understøttelseskasse. Jeg synes, det havde været smukkere, om det ærede Medlem havde stillet en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der indeholdt en udtrykkelig Ros til den højtærede Landbrugsminister i Anledning af den forøgede Støtte, der her er bevilget.

Det ærede Medlem talte derimod om det ringe Antal, der er Medlemmer af Fiskernes Understøttelseskasse, og det kan der være noget om — i Henhold til den nugældende Ordning kan Partsfiskerne, det vil sige Lønarbejderne, ikke være Medlemmer af den —, og det ærede Medlem talte om at skabe en Arbejdsløshedsforsikring for Fiskerne. En saadan eksisterer som bekendt; der er en Fiskernes Fagforening i Esbjerg med en Arbejdsløshedskasse. Det er rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister siger, at man ikke kan skabe en Arbejdsløshedskasse med samme Ordning og Regler, som gælder for de øvrige Kasser, men det er dog ikke utænkeligt, at den Ordning, der her er grundlagt, kan videreføres, saaledes at ogsaa Fiskeriets Lønarbejdere, hvor Fiskeriet er industrielt udviklet, kan have deres egen Ordning svarende til de andre Arbejdedes Ordning. Naturligvis kan der gøres adskilligt for